Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud. Veaceslav Martînenco)
Dosarul nr. 3r-515/25 (2-25083981-02-3r-20082025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

5 februarie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată, recursul declarat de Ghimp Viorel împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025, adoptată la cererea înaintată de Ghimp Viorel împotriva Consiliului sătesc Colonița, terți Primăria satului Colonița și SRL „Renewable Energy", privind aplicarea măsurilor provizorii.

Audiind raportul judecătorului A. Bostan, în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 12 iunie 2025, Ghimp Viorel a depus cerere împotriva Consiliului sătesc Colonița, terți Primăria satului Colonița și SRL „Renewable Energy", privind anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 03 aprilie 2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor provizorii, privind suspendarea executării deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 03 aprilie 2025, în temeiul prevederilor art. 172 alin. (1), (2), (3) și art. 214 alin. (1), (2), (4) din Codul administrativ.

În susținerea cererii de instituire a măsurilor asiguratorii reclamantul Ghimp Viorel a invocat că examinând cerințele înaintate prin prisma suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actelor administrative individuale, denotă că, pârâtul a emis decizia contestată în contradictoriu cu exigențele legale, acțiuni realizate în secret, fără a face publică acțiunile respective și cu încălcarea drepturilor de proprietate deja existente.

De asemenea, a precizat că executarea în continuare a deciziei contestate îl va prejudicia iminent, deoarece beneficiarul acestei decizii va dispune de dreptul de folosință asupra terenului și construcției dobândite ilicit în folosință, contrar dreptului meu de proprietate, astfel încât se va realiza o retragere inadmisibilă, ilegală și nejustificată a bunurilor din patrimoniul său.

Din aceste motive a opinat întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru a dispune suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea definitivă a pricinii, în speță în opinia reclamantului existând și riscul determinării ca urmare a neaplicării măsurilor asigurătorii a imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, măsura respectivă impunându-se și prin dispozițiile art. 174 CPC, aplicabil speței în contextul prevederilor art. 195 Cod administrativ, având în vederea incertitudinea privind perioada în care va fi soluționată cauza, iar efectele deciziei ar fi deja realizate.

Subsecvent, a evocat că, calitatea Primăriei s. Colonița de terț se determină de faptul că, anume aceasta a pregătit toate operațiunile administrative ce au stat la baza emiterii actelor administrative contestat, motiv pentru care a considerat că, în privința acesteia se întrunesc condițiile instituite de art. 205 Cod administrativ pentru a participa la examinarea pricinii.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de Ghimp Viorel împotriva Consiliului sătesc Colonița, terți Primăria satului Colonița și SRL „Renewable Energy", privind aplicarea măsurilor provizorii.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de fond, la 7 august 2025 Ghimp Viorel a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, a invocat netemeinicia încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Rîșcani) din 2 iulie 2025, prin care a fost respinsă cererea privind suspendarea executării Deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025.

Recurentul a susținut că, prin decizia contestată, Consiliul sătesc Colonița a acceptat cererea S.R.L. „Renewable Energy” privind depozitarea îngrășămintelor organice în bazinele amplasate pe terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, până la 30 decembrie 2025, stabilind în sarcina societății obligația de salubrizare a terenului și de achitare a plății pentru folosința acestuia.

În opinia recurentului, actul contestat disimulează, sub pretextul acceptului depozitării îngrășămintelor organice, transmiterea în folosință a terenului către o persoană privată, cu eludarea procedurii legale de licitație.

A relevat că însăși poziția pârâtului confirmă faptul că terenul constituie proprietatea autorității publice locale și că scopul efectiv al Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025 este transmiterea acestuia în folosință.

A mai susținut că din actul administrativ nu rezultă dacă pentru transmiterea terenului a fost organizată o licitație, nu este indicat temeiul juridic al folosinței terenului de către S.R.L. „Renewable Energy”, deși acesteia i-a fost impusă obligația de achitare a plății pentru folosința bunului, considerând că aceste împrejurări denotă încălcarea procedurii prevăzute de art. 77 din Legea privind administrația publică locală și conturează nelegalitatea actului contestat.

Totodată, recurentul a punctat că eludarea procedurii administrative rezultă și din neprezentarea de către pârât, în termenul stabilit prin încheierea din 2 iulie 2025, a dosarului administrativ întocmit în condițiile art. 82 din Codul administrativ, or în viziunea acestuia, lipsa dosarului administrativ, a operațiunilor administrative și a actelor preparatorii confirmă nerespectarea obligațiilor autorității prevăzute de art. 77 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală.

Succesiv, a mai invocat că, prin decizia contestată, S.R.L. „Renewable Energy” a fost pusă în posesia și folosința bazinelor din beton amplasate pe terenul cu numărul cadastral *****, construcții care, potrivit susținerilor sale, aparțin cotașilor, inclusiv recurentului.

Prin urmare, a declarat că pârâtul a emis un act de dispoziție în privința unor bunuri care nu îi aparțin, ceea ce constituie un indiciu suplimentar de nelegalitate.

Sub aspectul necesității aplicării măsurii provizorii, recurentul a afirmat că executarea Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025 îi poate produce un prejudiciu iminent și ireparabil, întrucât beneficiarul actului va exercita dreptul de folosință asupra terenului și construcțiilor pretins dobândite nelegal în folosință, contrar dreptului său de proprietate, apreciind că această situație ar determina retragerea nejustificată a bunurilor din patrimoniul său.

În final, a concluzionat că neaplicarea măsurii de suspendare poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile, având în

vedere durata imprevizibilă a examinării litigiului și posibilitatea producerii efectelor actului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special când:

a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar constată că încheierea Judecătoriei (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025 a fost comunicată recurentului la 24 iulie 2025 (f.d.43), iar cererea de recurs a fost depusă la 7 august 2025 (f.d.48-51).

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Ghimp Viorel a fost depus în interiorul termenului

legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, prin decizia Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 03 aprilie 2025 cu privire la cererea SRL „Renewable Energy” privind acceptul depozitării îngrășămintelor organice pe terenul cu nr. cadastral *****, s-a acceptat cererea societății respective privind acceptul depozitării îngrășămintelor organice în bazinele amplasate pe terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, pe o perioadă determinată până la 30 decembrie 2025, urmând ca SRL „Renewable Energy” să efectueze din cont propriu salubrizarea terenului vizat și să achite plata pentru folosința terenului în conformitate cu legislația în vigoare.

La 12 iunie 2025, Ghimp Viorel a depus cerere împotriva Consiliului sătesc Colonița, terți Primăria satului Colonița și SRL „Renewable Energy”, privind anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 03 aprilie 2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor provizorii, privind suspendarea executării deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 03 aprilie 2025, în temeiul prevederilor art. 172 și art. 214 din Codul administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de Ghimp Viorel împotriva Consiliului sătesc Colonița, terți Primăria satului Colonița și SRL „Renewable Energy", privind aplicarea măsurilor provizorii (f.d.34-38).

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

P**otrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ,** *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a autorităților publice – **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se

solicită autorității jurisdicționale competente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze soluția asupra fondului, cu atât mai mult atunci când există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar concluzionează că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **trebuie să fie indicate și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege rezultând aşadar obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu doar că se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Raportând cadrul legal enunțat la circumstanțele cauzei, Completul judiciar reține că soluția instanței de fond este legală și întemeiată, iar criticile formulate de recurent nu sunt de natură să justifice casarea încheierii contestate.

Completul judiciar, reține că la caz, obiectul cererii de suspendare îl constituie Decizia Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025, prin care a fost

acceptată cererea S.R.L. „Renewable Energy” privind depozitarea îngrășămintelor organice în bazinele amplasate pe terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, pentru perioada până la 30 decembrie 2025. Prin același act, societatea a fost obligată să efectueze salubrizarea terenului și să achite plata pentru folosința acestuia, în conformitate cu legislația în vigoare.

Cu referire la susținerile recurentului privind pretinsa transmitere mascată în folosință a terenului, cu eludarea procedurii de licitație, Completul judiciar constată că acestea vizează, în esență, natura juridică a raportului stabilit prin decizia contestată, incidența dispozițiilor art. 77 din Legea privind administrația publică locală, precum și respectarea procedurii aplicabile administrării bunurilor proprietate publică.

Instanța de recurs reiterează că determinarea acestor aspecte presupune verificarea conținutului dosarului administrativ, a actelor preparatorii, a eventualelor hotărâri sau proceduri anterioare adoptării Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025, precum și aprecierea regimului juridic al terenului și a condițiilor în care acesta a fost pus la dispoziția S.R.L. „Renewable Energy”.

Stabilirea eventualei obligații de organizare a unei licitații publice presupune verificarea regimului juridic al terenului, a naturii raportului juridic instituit prin actul contestat, a procedurii administrative parcurse și a actelor care au precedat adoptarea Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025. Aceste aspecte reclamă cercetarea probelor în cadrul examinării fondului cauzei și nu permit, la etapa examinării cererii de suspendare, constatarea unui viciu vădit de legalitate.

În același sens, nici susținerea recurentului privind neprezentarea dosarului administrativ de către autoritatea publică nu poate conduce, în mod automat, la concluzia că Decizia nr. ***** din 3 aprilie 2025 este afectată de un viciu evident de legalitate, or neînaintarea, prezentarea incompletă a dosarului administrativ nu determină automat constatarea nelegalității actului administrativ individual. Efectele juridice ale acestei împrejurări urmează a fi apreciate prin administrarea probelor în cadrul examinării fondului, inclusiv prin verificarea actelor preparatorii, a operațiunilor administrative realizate și a motivelor care au stat la baza emiterii deciziei contestate.

Referitor la argumentul potrivit căruia bazinele din beton amplasate pe terenul cu numărul cadastral ***** ar aparține cotașilor, inclusiv recurentului, Completul judiciar constată că, în procedura aplicării măsurilor provizorii, nu au fost prezentate probe suficiente care să confirme, la nivelul aparenței dreptului, existența unui drept de proprietate al recurentului asupra construcțiilor vizate și caracterul opozabil al acestuia față de autoritatea publică și beneficiarul actului administrativ.

Or, stabilirea proprietarului construcțiilor, a raportului juridic dintre acestea și terenul pe care sunt amplasate, precum și verificarea dreptului autorității publice de a dispune asupra bunurilor respective necesită administrarea unui probatoriu complex, care nu poate fi realizată în cadrul procedurii sumare de suspendare a executării actului administrativ.

Prin urmare, argumentele referitoare la pretinsa eludare a licitației, la lipsa dosarului administrativ și la dreptul de proprietate invocat asupra bazinelor din beton se circumscriu fondului acțiunii în contestare. Acestea urmează a fi examinate prin prisma tuturor probelor administrate în cauză și nu relevă, la această etapă, împrejurări vădite de fapt sau de drept care să răstoarne prezumția de legalitate a Deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025.

Sub aspectul existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, Completul judiciar reține că recurentul a invocat, în mod general, că beneficiarul actului administrativ va exercita folosința asupra terenului și construcțiilor, ceea ce ar conduce la retragerea nejustificată a bunurilor din patrimoniul său.

Totuși, recurentul nu a concretizat în ce constă prejudiciul pretins, nu a indicat care sunt consecințele imediate și ireversibile ce s-ar produce prin executarea actului administrativ și nici nu a prezentat probe care să confirme că folosirea temporară a terenului și a bazinelor ar determina deteriorarea, distrugerea, înstrăinarea sau imposibilitatea restabilirii ulterioare a situației juridice.

Completul judiciar reține că, simpla posibilitate ca S.R.L. „Renewable Energy” să utilizeze temporar terenul și bazinele, în limitele stabilite prin actul administrativ contestat, nu demonstrează, prin sine, existența unui prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza admiterii acțiunii în contestare, or, prejudiciul ireparabil trebuie să fie real, actual, previzibil și demonstrat prin circumstanțe concrete, iar nu dedus din simple presupuneri cu privire la eventualele efecte ale actului administrativ.

Totodată, nu poate fi reținută nici critica recurentului potrivit căruia neaplicarea măsurii provizorii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile. Această susținere nu este confirmată prin probe care să demonstreze că executarea Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025 ar produce consecințe ireversibile, care nu ar putea fi remediate ulterior prin mecanismele juridice aplicabile, inclusiv prin restabilirea situației juridice anterioare, în măsura în care aceasta ar fi posibilă.

În condițiile subscrise, instanța de recurs notează că invocarea prevederilor art. 174 din Codul de procedură civilă, aplicabile suplimentar în condițiile art. 195 din Codul administrativ, nu exonerează recurentul de obligația de a demonstra

întrunirea temeiurilor speciale prevăzute de art. 172 alin. (2) și art. 214 din Codul administrativ. Or, măsura solicitată este una de suspendare a executării actului administrativ individual, iar necesitatea aplicării acesteia trebuie justificată prin existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului, precum și prin dovada unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

În consecință, Completul judiciar constată că recurentul Ghimp Viorel nu a demonstrat existența unor indicii aparente și suficient de serioase privind nelegalitatea actului administrativ contestat și nici pericolul iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil prin executarea acestuia.

Completul specializat reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Nu în ultimul rând Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile recurentului referitoare la ilegalitatea actului administrativ a cărui suspendare a executării o solicită. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului invocate în susţinerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat.

Or, din analiza sumară a motivelor de nelegalitate invocate cu privire la actul administrativ contestat a cărui suspendare s-a solicitat în cauză, nu oferă instanței indicii suficiente de convingătoare care ar fi în stare să răstoarne prezumţia de legalitate de care se bucură respectivul act, în cazul particular supus evaluării.

Completul judiciar reţine că nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie în mod prioritar să invoce un drept legal propriu - pretins vătămat, să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu rezonabil asupra legalităţii actului.

Raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Ghimp Viorel au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025.

Prin urmare, Completul judiciar constată că, în raport cu natura și conținutul deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 03 aprilie 2025, precum și cu argumentele invocate de recurent, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod administrativ pentru dispunerea suspendării executării acesteia, mai mult instanța urmează o dată în plus să verifice întrunirea admisibilității acțiunii în cauză, prin prisma rigorilor art. 207 Cod Administrativ.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

D e c i d e:

Recursul declarat de Ghimp Viorel - **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela